

Nr 34.

Av herr **Hallberg**, om statsbidrag till anställande av en helavlönad ombudsman vid länsnykterhetsnämnden i Kopparbergs län.

Socialstyrelsen har i skrivelse till inrikesdepartementet hemställt om höjning av anslaget till länsnykterhetsnämnderna, bl. a. för anställning av helavlönad ombudsman vid länsnykterhetsnämnden i Kopparbergs län. Socialstyrelsen har därvid åberopat det förhållandet, att den nuvarande arvodes- och deltidsanställda ombudsmannen i ifrågavarande län anmält att han under år 1951 uppnått 67 års ålder och att han icke anser sig kunna uppehålla befattningen efter utgången av innevarande budgetår. Socialstyrelsen framhåller att det måste betraktas som utsiktslöst att finna en ny kraft med nödig kompetens och med tillräcklig tid för uppgiften, som är villig att som bisyssla fullgöra det på ombudsmannen ankommande arbetet.

Den naturliga och riktiga lösningen av ombudsmannafrågan i Kopparbergs län nu är således anställandet av helavlönad tjänstinnehavare.

I fall det skulle anses böra bero tills vidare med en sådan anställning i avvaktan på nykterhetslagstiftningskommitténs förslag, så saknar ett sådant skäl bärkraft, då det dels kommer att dröja något år innan kommitténs förslag kan omsättas i en ny lagstiftning och dels ingen tvekan råder om att det kommer att finnas stöd i kommittéförslaget för heltidsanställd ombudsman i bl. a. Kopparbergs län, som har en så stor geografisk omfattning, att det kan tänkas behövas mer än en ombudsman för framtiden.

Chefen för inrikesdepartementet har emellertid icke ansett sig kunna tillmötesgå socialstyrelsen i här berörda avseende utan avvisar framställningen och anser att det även för nästa år bör vara blott arvodesanställd ombudsman vid länsnykterhetsnämnden i Kopparbergs län.

Med hänvisning till socialstyrelsens motivering hemställer jag,
att kammaren måtte besluta anvisa erforderliga medel
för statsbidrag till anställning fr. o. m. budgetåret 1952/53
av en helavlönad ombudsman vid länsnykterhetsnämnden i
Kopparbergs län.

Stockholm den 18 januari 1952.

Arvid Hallberg.
